

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7Er/214/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516202336
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8516202336.4

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávnených: 1./ mal. M. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., 2./ mal. N. Q., nar. X.X.XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., obaja zastúpení matkou: V. C., nar. X.XX.XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., právne zastúpenou: JUDr. Marián Geleneky, advokát, so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, proti povinnému: T. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XX, XXX XX T. v konaní o vymoženie výživného takto

rozhodol:

I. Exekúciu **z a s t a v u j e**.

II. Súdny exekútor JUDr. Mária Hlaváčová, Exekútorský úrad Kežmarok, so sídlom Hlavné námestie 34 060 01 Kežmarok **m á n á r o k** na náhradu trov exekúcie proti povinnému, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Oprávnených a povinný **n e m a j ú** **n á r o k** na náhradu trov exekučného konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 21.6.2016 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na základe návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie zo doručeného súdneho exekútorovi dňa 15.6.2016 a exekučného titulu právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/40/2016 zo dňa 19.4.2016, ktorým bolo povinnému, ako otcovi oprávnených mal. M. Q., nar. XX.X.XXXX a mal. N. Q., nar. X.X.XXXX nariadené uhrádzať v nevyhnutnej miere výživné na mal. M. Q., nar. XX.X.XXXX vo výške 60,- eur mesačne, na mal. N. Q., nar. X.X.XXXX vo výške 60,- eur mesačne vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí V. C., nar. X.XX.XXXX, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2P/30/2016. V prevyšujúcej časti bol návrh matky mal. detí zamietnutý. Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/30/2016 zo dňa 17.3.2016, boli oprávnení mal. M. Q., nar. XX.X.XXXX a mal. N. Q., nar. X.X.XXXX dočasne zverení do osobnej starostlivosti matky mal. detí V. C., nar. X.XX.XXXX, ktorá ich mala zastupovať a spravovať ich majetok, až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoP/13/2016 zo dňa 26.5.2016, ktorým bolo toto uznesenie potvrdené. Podaným návrhom na vykonanie exekúcie si oprávnení na základe týchto exekučných titulov domáhali vymoženía pre oboch dlžného výživného vo výške 480,- eur za mesiace apríl až júl 2016 a bežného výživného na oprávneného v 1. rade vo výške 60,- eur mesačne počnúc mesiacom júl 2016 vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred a na oprávneného v 2. rade vo výške 60,- eur mesačne počnúc mesiacom júl 2016 vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred, ako aj trov právneho zastúpenia oprávnených v exekučnom konaní vo výške 60,43 eur a trov exekúcie.

2. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/214/2016 zo dňa 3.1.2017 bol priznaný súdnemu exekútorovi JUDr. Márii Hlaváčovej, Exekútorský úrad Kežmarok, so sídlom Hlavné námestie 34 060 01 Kežmarok

preddavok na odmenu a na náhradu hotových výdavkov vo výške 79,66 eur zo štátnych prostriedkov, ktorý mu bol dňa 16.3.2017 vyplatený.

3. Súd dňa 29.3.2017 vydal súdnemu exekútorovi JUDr. Mária Hlaváčová, Exekútorový úrad Kežmarok, so sídlom Hlavné námestie 34 060 01 Kežmarok poverenie č. 5710 043973, na vymozenie uloženej povinnosti dlžného výživného od 1.4.2016 do 15.7.2016 vo výške 480,- eur a bežného výživného vo výške 120,- eur od 1.7.2016 do budúca, trov štátu - preddavku na odmenu a náhradu hotových výdavkov vo výške 79,66 eur na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa, trov právneho zastúpenia oprávnených v exekučnom konaní a trov exekúcie.

4. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/30/2016 zo dňa 6.12.2016 bol prvým výrokom zmenený rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/21/2015-66 zo dňa 9.6.2015 v časti týkajúcej sa úpravy práv a povinností k mal. deťom tak, že mal.M. Q., nar. XX.X.XXXX mal. N. Q., nar. X.X.XXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti matky V. C., nar. X.XX.XXXX. Druhým výrokom bola otcovi T. Q., nar. XX.X.XXXX uložená povinnosť prispievať na výživu mal. M. Q. sumou 110,- eur mesačne a na výživu mal N. Q. sumou 95,- mesačne vždy do 15 - tého dňa tohto ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 18.2.2016 k rukám matky V. C.. Tretím výrokom bolo otcovi povolené splácať dlžné výživné za obdobie od 18.2.2016 do 30.11.2016 vo výške 1 329,83 eur v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení, čo i len jednej splátky. Štvrtým výrokom bolo rozhodnuté o styku otca s mal. deťmi, tak že ten sa neupravuje. Piatym výrokom bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.8.2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoP/12/2017 zo dňa 29.6.2017 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 2P/30/2016 zo dňa 11.1.2017. Odvolacím súdom bol predmetný rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa potvrdený.

5. Povinný v priebehu exekúcie podal dňa 2.5.2017 u súdneho exekútora námietky proti exekúcii. Poukázal na skutočnosť, že dlžná suma na výživnom za obdobie od 1.4.2016 do 15.3.2017, pre ktorú je vedená exekúcia bola ním priebežne a včas uhradená. Vymáhať už zaplatenú sumu podľa neho je nezákonné. K podaným námietkam priložil aj doklady o úhrade výživného za obdobie od 30.6.2016 do 13.4.2017. Z vyjadrenia oprávnených vyplýva, že žalovaný v období od 6.7.2016 do 15.10.2018 uhradil spolu na výživnom sumu 5150,- eur. Z toho v období od 6.7.2018 do 14.8.2017 sumu vo výške 1 680,- eur.

6. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej len EP) ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

7. Podľa § 9a ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Podľa § 58 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu

9. Podľa § 58 ods. 4,5 EP v znení účinnom do 31.3.2017 rozhodnutie sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie. Proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f) až h), k) až m) je prípustné odvolanie.

10. Podľa § 57 ods. 1 písm. b) EP v znení účinnom do 31.3.2017 exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

11. Podľa § 333 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

12. Podľa § 2 ods. 1,2 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

13. Podľa § 471 ods. 1 Civilného sporového poriadku predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

14. Podľa § 395 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

15. Podľa § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.3.2017 ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

16. Podľa § 197 ods. 1 EP náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

17. Podľa 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Exekučným titulom v predmetnom exekučnom konaní bolo uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/40/2016 zo dňa 19.4.2016 o predbežnom opatrení ktorým bolo povinnému, ako otcovi oprávnených mal. M. Q., nar. XX.X.XXXX a mal. N. Q., nar. X.X.XXXX nariadené uhrádzať v nevyhnutnej miere výživné na mal. M. Q., nar. XX.X.XXXX vo výške 60,- eur mesačne, na mal. N. Q., nar. X.X.XXXX vo výške 60,- eur mesačne vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí V. C., nar. X.XX.XXXX, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2P/30/2016. Vzhľadom na skutočnosť, že exekučný titul, je vyššie citované uznesenie o predbežnom opatrení vydané pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku je potrebné pri jeho posudzovaní prihliadať na ustanovenia Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach. Exekučný titul - uznesenie o predbežnom opatrení (neodkladnom opatrení vzhľadom na citovaný § 471 ods. 1 Civilného sporového poriadku), tak ako to vyplýva z jeho výroku, bol časovo obmedzený, teda jeho právne účinky trvali do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2P/30/2016. Pre každé časovo obmedzené neodkladné opatrenie platí, že uplynutím stanoveného času bez ďalšieho zaniká ex lege - zo zákona, pokiaľ už skôr nedošlo k jeho zrušeniu (viď cit. ust. § 333 Civilného sporového poriadku). O zániku neodkladného opatrenia nevydáva súd žiadne osobitné rozhodnutie. Zánik jeho účinkov sa viaže na objektívnu právnu skutočnosť, ktorou je uplynutie času. Vzhľadom na túto skutočnosť, tak aj predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie), ktoré bolo exekučným titulom v tomto konaní, keďže bolo časovo obmedzené právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej sp. zn. 2P/30/2016 dňa 16.8.2017 zaniklo. Správne tak mali oprávnení podať prostredníctvom svojej matky ako ich zákonnej zástupkyne nový návrh na vykonanie exekúcie, keďže vykonateľným rozhodnutím vo veci samej bola uložená povinnosť na plnenie a k dobrovoľnému plneniu z rozhodnutia vo veci samej podľa vyjadrení opravených nedošlo. Súd ešte poukazuje na skutočnosť, že už v samotnom rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/30/2016 zo dňa 6.12.2016 bolo rozhodnuté o dlžnom výživnom za obdobie od 18.2.2016 do 30.11.2016, teda aj za obdobie, ktoré je predmetom tohto exekučného konania, kde pri jeho výpočte boli zahrnuté aj dovtedajšie platby povinného na úhradu výživného. Teda aj z tohto vyplýva, že jedine novým návrhom na základe exekučného titulu, ktorým je právoplatný rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/30/2016 zo dňa 6.12.2016, možno uplatniť zo strany oprávnených prípadné dlžné výživné ako aj bežné výživné v prípade jeho neplatenia riadne a včas povinným.

20. Na základe týchto skutočností súd nemal inú možnosť, než exekúciu podľa § 58 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. b/ EP zastaviť. Súd tak vzhľadom na skutočnosť, že z dôvodu zániku exekučného titulu po začatí exekučného konania došlo k zastaveniu exekúcie súd už nerozhodoval o námietkach povinného proti trovám exekúcie.

21. Súd záverom poukazuje, že zastavením exekúcie nedošlo k zániku povinnosti povinného platiť riadne a včas výživné ako aj povinnosti splatiť dlžné výživné za obdobie od 18.2.2016 do 30.11.2016 vo výške 1 329,83 eur. Táto jeho povinnosť naďalej trvá. Rovnako aj oprávnení majú tak ako to už bolo vyššie uvedené, v prípade ak nedochádza zo strany povinného k dobrovoľnému plneniu uloženej povinnosti oprávnenie na podanie nového návrhu na vykonanie exekúcie, kde bude exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/30/2016 zo dňa 6.12.2016. V novom návrhu bude potrebné pri výpočte dlžného výživného zohľadniť úhrady povinného ku dňu podania nového návrhu na vykonanie exekúcie.

22. O nároku na náhradu trov exekúcie súdneho exekútora súd rozhodol tak, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému. V zmysle dikcie ustanovenia § 197 ods. 1 EP trovy exekúcie v zásade vždy hradí povinný. Výnimkou je prípad, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného alebo z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 203 EP). V posudzovanej exekučnej veci však nedošlo ani k jednému z uvedených prípadov. Oprávnení nezavinili zastavenie exekúcie, pretože toto sa zastavilo z dôvodu zániku exekučného titulu. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, keďže povinný si neplnil dobrovoľne povinnosť vyplývajúcu mu z vykonateľného predbežného opatrenia. Z povinným predložených dokladov o úhrade vyplýva, že povinný si plnil povinnosť platiť výživné až od júna 2016. Tomuto tvrdeniu korešponujú aj doklady oprávnených predložené ich matkou. Prvá platba úhrady výživného v zmysle exekučného titulu bola povinným zaslaná dňa 30.6.2016 poštovou poukážkou, pričom túto oprávnená prevzala dňa 6.7.2017. Z toho jednoznačne vyplýva, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie tak povinný ešte nemal uhradené platby za mesiac apríla až jún 2016 tak ako to uviedli oprávnení v podanom návrhu na vykonanie exekúcie. Prvá platba v zmysle exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/40/2016 zo dňa 19.4.2016 bola povinným odoslaná až dňa 30.6.2016 a oprávnenými prevzatá dňa 6.7.2018. Predmetné uznesenie však bolo vykonateľné už dňa 19.4.2016, teda dňom jeho vydania a od tohto momentu bol povinný plniť jemu uloženú povinnosť platiť výživné pre oboch oprávnených spolu vo výške 120,- eur mesačne. Oprávnení nemohli predpokladať, že exekúcia sa neskočnú skôr, než dôjde k zániku predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia). Zároveň nedošlo ani k zastaveniu exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. Nie je teda splnený ani jeden zo zákonných dôvodov, aby súd mohol uložiť povinnosť nahradiť trovy exekúcie oprávneným. Súd tiež v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.7.2010, sp. zn. 2MČdo 10/2009, v ktorom bol vyslovený názor, že pokiaľ oprávnený podal včas návrh na vykonanie exekúcie neprichádza do úvahy jeho procesné zavinenie na zastavení exekúcie z dôvodu straty účinnosti exekučného titulu. Oprávnený totiž postup súdu vo vykonávacom konaní, resp. postup súdneho exekútora v exekučnom konaní, ako i dĺžku trvania tohto postupu, teda aj prípadné vykonanie exekučného titulu do straty jeho účinnosti v priebehu konania, nemohol ovplyvniť. Vzhľadom na vyššie uvedené súd o trovách exekúcie rozhodol tak, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie proti povinnému. O výške náhrady trov exekúcie súdneho exekútora bude rozhodovať po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

23. O trovách exekučného konania oprávnených a povinného rozhodol súd v zmysle § 9a ods. 1 EP, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario, keď dospel k záveru, že vzhľadom na oprávnenosť vedú exekúcie a následný dôvod jej zastavenie nikomu z týchto účastníkov konania nemohol pričítať skutočnosť, že exekúcia bola zastavená. Rozhodovať samostatne o výške náhrady trov exekúcie po právoplatnosti tohto rozhodnutia už nie je potrebné s ohľadom na skutočnosť, že súd oprávnenému ani povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku.). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.